

- alternativt ogiltigförklara artikel 4 i det angripna beslutet, i den mån det innebär återkrav av det påstådda stödet i strid med unionsrättens allmänna principer,
- alternativt ogiltigförklara artikel 4 i det angripna beslutet, i den mån den rör lagenligheten av privata avtal mellan investerarna och andra enheter, och

förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som de som åberopas i mål T-700/13, Bankia mot kommissionen.

Talan väckt den 26 juni 2014 – Kendrion mot Europeiska unionens domstol

(Mål T-479/14)

(2014/C 253/89)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Kendrion NV (Zeist, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. Glazener och T. Ottervanger)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- ska förplikta Europeiska unionen att för ekonomisk skada utge ersättning på 2 308 463,98 EUR, eller det belopp som tribunalen finner skäligt, och
- att för ideell skada utge ersättning på 11 050 000,00 EUR, eller alternativt 1 700 000,00 EUR, eller det belopp som parterna i enlighet med de villkor som bestäms av tribunalen fastställer, eller ett skäligt belopp som fastställs av tribunalen, och
- ska slå fast att en av tribunalen fastställd skälig dröjsmålsränta ska utgå från och med den 26 november 2013, och
- att svaranden ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom dom av den 26 november 2013 i mål Kendrion/kommissionen (C-50/12 P, EU:C:2013:771) slog domstolen fast att det förelåg ett åsidosättande av artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i det av tribunalen handlagda målet T-54/06, Kendrion mot kommissionen, angående talan om att tribunalen skulle ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 4634 slutlig av den 30 november 2005 i ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (ärende COMP/F/38.354 – Industrisäckar), i den del det var riktat till klaganden, samt upphäva eller, i andra hand, sätta ned det bötesbelopp som klaganden ålagts genom detta beslut.

Domstolen fann vidare att underlåtenheten att iaktta skyldigheten enligt artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör avhjälpas genom att en skadeståndstalan väcks vid tribunalen, eftersom en sådan talan utgör ett effektivt medel för avhjälpande.

Sökanden anför att domstolen i nämnda dom redan har slagit fast att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter.

Vidare anför sökanden att eftersom målet pågick i fem år och nio månader, trots att sökanden anser att två år och sex månader kan betraktas som en skälig tidsåtgång, har den skäliga tiden överskridits med tre år och tre månader. Om målet hade avgjorts inom skälig tid skulle domen således ha meddelats 26 augusti 2010 i stället för den 26 november 2013.

Den ekonomiska skada som sökanden har lidit till följd av den omåttligt långa tidsutdräkten består således av de extra kostnader som sökanden har tvingats bära under den berörda tidsperioden. Denna skada utgörs av den av kommissionen beräknade räntan för bötesbeloppet på 34 000 000 EUR under den berörda perioden, jämte de kostnader som under samma period var kopplade till den bankgaranti som hade ställts för betalningen av böterna jämte ränta. Detta belopp ska minskas med kostnaderna för betalningen till unionen av de böter jämte ränta som skulle ha betalats den 26 augusti 2010 om tribunalen hade meddelat en dom vid den tidpunkten.

Som kompensation för den ideella skada som sökanden har lidit till följd av den omåttligt långa tidsutdräkten kräver sökanden en skälig ersättning motsvarande tio procent av bötesbeloppet för varje år, samt en proportionell andel av tio procent för den motsvarande delen av ett år, som målet vid tribunalen överskred den skäliga tiden. En sådan ersättning skulle enligt sökanden vara lämplig med hänsyn till att vid den tidpunkt då kommissionen fastställde beslutet utgjorde ett belopp på tio procent normen för straffhöjning per år som överträdelsen pågick.

Alternativt yrkar sökanden att en skälig ersättning ska utgå för den ideella skadan motsvarande fem procent av bötesbeloppet. Detta belopp skulle ligga i linje med den ersättning som domstolen har bedömt som lämplig i jämförbara fall med allvarliga fristöverskridanden vid bedömningen av kartellböter.

Tribunalens beslut av den 10 juni 2014 – Makhlouf mot rådet

(Förenade målen T-433/11 och 98/12) ⁽¹⁾

(2014/C 253/90)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 290, 1.10.2011.

Tribunalens beslut av den 10 juni 2014 – Othman mot rådet

(Mål T-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 253/91)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 4.5.2013.

Tribunalens beslut av den 5 juni 2014 – Syrian Lebanese Commercial Bank mot rådet

(Mål T-477/13) ⁽¹⁾

(2014/C 253/92)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 336, 16.11.2013
